

„Gyermekvédelmi szakellátásban, javítóintézetekben elhelyezettek önálló életkezelési feltételeinek javítása” EFOP 1-2-7-16 keretében „Jövőépítés” című EFOP 1-2-7-16-2017-00015 sz.

MESETERÁPIÁS FOGLALKOZÁSSOROZAT

BESZÁMOLÓ III.

Csoportjaimban a *Metamorphoses* módszert alkalmaztam továbbra is, melynek célja „az archaikus mesék segítségével elvezetni az embert odáig, hogy felismerje és megvalósítsa mindazt, amire vágyik, és működővé tegye maga körül azt, ami aktuálisan nem működik.” A módszer abból indul ki, hogy minden élethelyzetnek megvan a mesebeli párja. A mese az álommal rokon (a jungi iskola szerint), mivel mindkettő szimbolikus történet. Ezek a szimbólumok értelmezhetők, megfejthetők és gyógyítani lehet velük. Az egyik legfontosabb a jó mese kiválasztása. Túlnyomórészt a varázsmesék, vagy tündérmesék a leghatékonyabbak terápiás eszközként. Ezek a mesék különlegesek, mert a lélekfejlődés belső drámáját követhetjük benne végig. A mese hőse segítői, ellenfelei, helyszínei vagy próbái egyaránt megfeleltethetők a gyerek környezetének és élete szereplőinek. Valamennyi varázsmese egy hiányállapotból, egy károkozásból indul, vagy egy birtokolni vágyott tárgy utáni sóvárgásból, majd a hős elindul otthonról, próbatételeken megy keresztül, találkozik az ajándékozóval, aki egy varázseszközt, vagy segítőtársat ad neki, ezután a hős megküzd az ellenféllel, s egyéb bonyodalmak után végül hazatér, s a kezdetben felbomlott egyensúly helyreáll a mese végére.

Csoportjaimban lévő gyermekeket részben ismertem, részben pedig nem, így próbáltam egy minden korosztály számára érthető archaikus varázsmesét választani. A foglalkozások elejét most is beszélgetéssel indítottuk, majd következett az aktuális mese, melyet a verbális feldolgozás mellett legfőképp vizuális eszközökkel dolgoztunk fel. Ezekben a csoportokban is téma volt a *Lotilkó szárnyai* c. mese. Emellett előkerültek olyan mesék amelyben a hal, mint szimbólum, s a madár került előtérbe. A szimbólumokból kiindulva a történethez való viszonyát, vagy éppen az aktuális érzelmeit kellett a gyerekeknek lerajzolni.

A legtöbb csoportban rajzban, illetve dramatikus játékban jelenítettük meg az élményt.

Ezeknél a csoportoknál is a terápia 4. foglalkozásán megpróbáltunk saját mesét mondani, rajzolni, story kockák segítségével. A legtöbb gyereknél visszatérő motívum volt a terápia választott meséjéből a repülés és az aranyhal, mint kívánságot teljesítő motívum. Saját meséikbe is már beleépítették, amit a hozott mesékből tanultak.

Úgy érzem, s a gyerek visszajelzései reakciói is azt mutatják a terápia sikeres. A gyerekek szeretnek járni a foglalkozásokra, aktívan részt vesznek a folyamatokban, akár rajzolásról akár drámajátékról legyen szó, s még verbálisan is közlékenyek.

Barkóné Viola Orsolya Emília

Siklós, 2020. február 3.